

ΡΑΜΠΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμας 10. — 'Εν ταῖς ἰσαρχαῖαις δραχμας 11

Τριμῆται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσει χρυσῶν 15.

Τριμῆται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

- ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΤΑΝ -

Μᾶς μουρλάθηκες καὶ πάλι
Καὶ μᾶς τὰ 'καμες σαλάτα,
Δέσποτά μου ψυχωμένε,
Τετραπερασμένε Λάτα,
'Οποῦ μίτρα σου ταιριάζει
Τοῦ φρενοκομείου σκούφια
Νὰ στολίζη τέτοια κᾶρα
'Σὰν τσαγκὸ καρυδι κούφια.

Μὰ δὲ σοῦ 'μεινε, δεσπότη,
Μηδὲ μιᾶς οὐγγιάς βεργκόνια
Καὶ σοῦ πρέπει νὰ σὲ πάρουν
Μὲ τὰ σάπια τὰ λεμόνια!
Ποῦ ἀκούσθηκε δεσπότης
Στέφανο χρυσὸ νὰ βάλῃ
'Σὰν ἐφόρεσεν ἀγκάθια
Τοῦ Χριστοῦ μας τὸ κεφάλι;

'Αντιμούτσουνοι ἂν ἦναι
Τοῦ Χριστοῦ οἱ δεσποτάδες
Πρῶτο νοῦμερο ἐσύ 'σαι
Μέσα σ' ἄλλους μασκαράδες
Ποῦ τὸν 'Ιησοῦ Χριστό μας,
Ψευτοαντιπροσωπεύουν
Καὶ τοῦ Μαμμωνᾶ των λάτρεις
Τὸ Χριστό μας μασκαρεύουν.

Μουρὲ σεις, ξυπνοὶ Ζαντιώταις
Ποῦ κανέννας δὲ σὰς 'βγαίνει

Π' οὔλο σπῖρτο εἴσαστ' οὔλοι,
'Στὸ ρουθούνη πῶς σὰς μπαίνει
'Ενας τέτοιος πομπιεμένος
'Οποῦ 'φόρεσε τὴ μίτρα
'Αν καὶ τόσα χρεωστάη
Εἰς τὴν Μιχαλοῦ του λύτρα;

'Α! Ζαντιώταις, μὰ τὸν ἅγιο,
Θεὲ νὰ ψάλω τὸ Ζαντιώτη
Ποῦ θὰ εἶχε τὸ κουράγιο
Τέτοιονα 'Ισκαριώτη,
Τέτοιονα Χριστοπροδότη
Νὰ τὸν πάρῃ νὰ τὸν μάθῃ
Μ' ἀγκαθοστεφανι ὄλα
'Ολα τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη.

Θέλει στέφανο νὰ πάρῃ,
Μὰ νὰ πάρ' ἐκεῖόπου πρέπει,
Νὰ δεχθῇ νὰ τὸν σταυρώσουν,
Νὰ τ' ἀργάσουν τὸ κορμί του,
Νὰ δεχθῇ ἀπ' τὸ σταυρὸ του
Τοὺς δημίους του νὰ βλέπῃ
Καὶ νὰ τοὺς χωρῶνᾳ κι' ἂν ἦναι
Οἱ χειρότεροι ὄχτροί του.

Νὰ διψᾷ κι' οἱ σταυρωτῆδες
Νὰ τονε ποτίζουν ξύδι,
Εὔδι καὶ χολῆ, 'σὰν ἄλλον
'Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον

Νά 'ναι μπαίγνιο τοῦ Ἑβραίου
Τοῦ φωριάρη, τοῦ κασιδῆ
Μ' ἓνα τίτλο ἴστο σταυρό του
«Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων»

Καὶ γιὰ ὄλ' αὐτὰ τὰ μίση
Καὶ γιὰ ὄλ' αὐτὰ τὰ πύθη

Νά τὸν στεφανώσουν μόνε
Μὲ στεφάνι ἀπ' ἀγκάλι.

Παπαδοπομπὴ μεγάλη
'Ὅσω κι' ἂν σὲ στεφανώνη
Τῆς πομπαῖς σου μόνε, Λάτα,
Τῆς πομπαῖς σου φανερόνει.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Ἐδῶ δὲ μᾶς δικάζουνε, μᾶς στέλλουν ἴσθι Λαμία,
Μὰ μεις σ' αὐτὸ δὲ βρίζομε διαφορὰ καμμία.
Κι' ἐδῶ λαὸς κι' ἐκεῖ λαὸς μ' ἑμᾶς ἀδελφωμένος
Κι' ἐκεῖ δὲν εἶν' ὁ Ῥαμπαγᾶς ἴστον ἀδελφὸ τοῦ ξένου.

Σὲ θέλομ' ἀδελφέ λαέ, ἴσθι δίκη νὰ τὸ δείξης
Καὶ μὲ τὸ χέρι ἴσθι τὴν καρδιά τὴν ψῆφόν σου νὰ ρίξης.

Γιὰ κείνους ἴποῦ σ' ἔχουνε ἴσθι ἀλήθεια ἴσθι τὴν καρδιά τους
Καὶ δὲ σὰς ἔχουν μοναχὰ, γιὰ τὸ λουφέ, π α ι ν τ ῖ ᾶ
(τους.)

Ἐμπρός! ἄς μᾶς δικάσουνε καὶ πέρα ἴσθι Λαμία
'Εμεῖς σ' αὐτὸ δὲ βρίζομε διαφορὰ καμμία.
Εἶν' ὁ λαὸς παντοῦ λαὸς, ἴσθι ἔχῃ νὰ δικάσῃ
'Εκείνον ποῦ γιὰ χάρι τοῦ τῆ λειθεριά τοῦ γάσῃ.
Ῥαμπαγᾶς.

ΔΙΚΗ «ΡΑΜΠΑΓΑ» ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Προχθὲς μᾶς ἐκοινοποιήθη ἐν ταῖς φυλακαῖς κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Χρ. Καψάλη, *δηκλητήριον, κατάλογος μαρτύρων* περιέχων ἓνα καὶ μόνον μάρτυρα, τὸν ὑπαστυνόμον Ζώην Ζωίδην, καὶ κλήσιε ὅπως ἐμφανισθῶμεν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ **Ῥόκκου Χοῦδᾶ** καὶ τοῦ Σ. Μάζῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Λαμία Κακουργιοδικῶν τὴν 27 Ἰανουαρίου 1889 ἵνα δικάσῶμεν, μετὰ τοῦ **Ῥόκκου Χοῦδᾶ**, ὡς ὑπαίτιοι ἐξυθρίσεως τοῦ

Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου. Ὁ δὲ Σπ. Μάζης ἐπὶ συνεργείᾳ ἄνευ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ.

Τὰ ἐν λόγῳ τρία ἐπίσημα ἐγγράφα φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, παραδόξως ἄλλως, πρὸς τοῦ Ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Χ. Καψάλη ὑπογεγραμμένα.

Λέγομεν παραδόξως, διότι πάντα τὰ κοινοποιηθέντα τοῖς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοις ὑποδίκους φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Ἀλ. Καρατζᾶ, ὡς αὐτὸς ὁ νόμος ἐπιτάσσει.

(2)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(2)

ΠΑΡΟΡΜΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄλλὰ τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα κυριεύεται καὶ ὑπὸ ἀριθμομαρίας, τοῦθ' ὅπερ κατέστησε πλέον τὸν βίον τοῦ ἀφόρητον. Ἀριθμεῖ ὅτι ὑπάρχει ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ φαγητοῦ, πόσα τεμάχια ἄρτου ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πόσα κρέατος, πόσα κοιλιάρια ὕδατος ἢ γάλακτος ἢ οἴνου περιέχει ἢ φιάλη, πόσας σταγόνας ἐμπεριέχει ἐν κοιλιάριον γάλακτος! Ἐὰν ἴδῃ *μῆλα, τομάτα, ἄπια* κτλ., ἀμέσως πρέπει νὰ μετρήσῃ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς αὐτὰ πυρηνίσκους.

Ἡμέραν τινὰ ἔφαγεν εἴκοσι κερᾶσια, ἀλλ' ἐμέτρησε μόνον 19 πυρῆνας· ζητεῖ πανταχοῦ τὸν εἰκοστὸν πυρῆνα, ἀλλὰ μὴ εὐρίσκων αὐτὸν οὐδαμοῦ, ὑποθέτει φυσικῶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸν κατέπιε· λαμβάνει τότε ἐν ἰσχυρὸν καθάρσιον καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐνασχολεῖται εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ πυρῆνος ἐντὸς τῶν ἀποχωρημάτων. Περὶ τὴν πρωίαν τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν κένωσιν εὐρίσκει τὸν εἰκοστὸν πυρῆνα, ὅποτε καὶ ἐπανακτᾷ τὴν ἡσυχίαν ἀπαλλαγθεὶς τῆς ἀγωνίας τοῦ καὶ κοιμᾶται τὴν ἐπομένην νύκτα ἡσυχος.

* *

*

Ὁ Trólat ἐδημοσίευσε μίαν περιεργωτάτην ἐπίσης περίπτωσιν.

Ὁ κ. W. ἡλικίας 45 ἐτῶν, ἐγκεκλεισμένος ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ ἐργάζεται ἀνεκδιότως καὶ οὐδέποτε ἐξέρχεται τῆς οἰκίας του. Ἡ σύζυγός του, ἥτις ἐγνώριζε περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τῶν φίλων, οἵτινες ἐπεσκέπτοντο ἐνίοτε τὸν σύζυγόν της, τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς ἀκαταπόνητου φιληργίας αὐτοῦ. Εἰς τὴν φιλόφροναν μερίμναν τῶν φίλων ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ συζύγου της καὶ τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν, ὅπως διὰ τῆς ἐπιρροῆς της συντείνῃ εἰς τὸν μετριασμόν τῆς ἐργασίας τοῦ φίλου των, ἀπήντα ὅτι πᾶσα προσπάθεια αὐτῆς εἶναι ἀνωφελῆς, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ συζύγου της δὲν ἤθελε νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς αὐτοὺς τὸ γελόιον τῶν ἐνασχολήσεών του, δίδουσα διαφόρους ἐξηγήσεις πρὸς κάλυψιν τῆς θλιβερᾶς μονομανίας, ἐξ ἧς ἔπασχεν ὁ δυστυχῆς σύζυγός της.

Τρία ὁλόκληρα ἔτη ζῆνηκολοῦθει ἄνευ διακοπῆς νὰ ἐργάζεται ὁ πάσχων ἐγκεκλεισμένος ἐν τῷ γραφείῳ του. Ἡ ἐργασία του συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἀριθμῇ ποσάκις ἐν ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων, ὅτε τὸ S, ὅτε τὸ T ἢ τὸ G κτλ. ἀπαντᾷ εἰς τὴν βίβλον τῆς Γενέσεως, εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, εἰς τὸ Δευτεροβόμιον, εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων, εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν, εἰς τὸ Λευιτικόν, εἰς τὰ Παραλειπόμενα, εἰς τὸ βιβλίον τῶν Βασιλέων κτλ. Πόσαι σελίδες ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἐκδόσεως τῶν βιβλίων τούτων ἀρχίζουσιν ἀπὸ τοῦ στοιχείου P, πόσαι

ἴσως, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν **Ρόκκον Χοϊ-δάν** ἐγένετο τὸ τοιοῦτον.

Ὁ Κυβιέρος, ἐξ ἐνός καὶ μόνου ὁστοῦ ἀνεκάλυψε τὴν ὑπαρξίν καὶ ἐτέρου εἶδους γλυκύος.

Καὶ ἡμεῖς, ἐκ τῆς ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ ἐγκλητηρίου, δι-ορθώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἔτους **S** εἰς **9** ἀνεκαλύψαμεν τὸν χαρακτήρα τῆς γραφῆς τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως κ. Ἄλ. Καρατζᾶ.

Ἡ τοιαύτη πρόωρος ἐπίδοσις τῶν πρὸ τῆς δίκης ἐγγράφων, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἐνώτιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εὐρίσκεται εἰσέτι ἐκκρεμῆς ἢ αἰτησίς μας ἀναιρέσεως κατὰ τοῦ βουλευ-ματος τῶν Ἐφετῶν, εἶναι πρωτοφανῆς εἰς τὰ δικαστικά χρο-νικά!

Νὰ κοινοποιῆται **ἐγκλητήριο** χωρὶς νὰ ὑπάρχη ὀρι-στικὸν βούλευμα!

Ἄλλ' ἐὰν κ. **Χ. Καψάλη** Ἀντεισαγγελεῦ τῶν Ἐφε-τῶν, ὁ Ἀρείος Πάγος δημοσιεύσῃ αὔριον ἢ καὶ μεθαύριον τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἀποδεχόμενος τὴν αἰτησὶν ἀναιρέσεως διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν καὶ κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐν τῷ βου-λεύματι τῶν Ἐφετῶν, καὶ συνεπῶς διατάξῃ τὴν ἐκ τῶν φυλα-κῶν ἀπόλυσιν, τότε, ποῖαν ἰσχύν, ἢ καὶ ποῖον κύρος, θὰ ἔ-χωσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα;

Ἐννοοῦμεν κάλλιστα τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν πρόωρον ἐπίδοσιν τῶν τοιοῦτων ἐγγράφων λόγους.

Οὐδέποτε ὁμῶς εἶχομεν κατὰ νοῦν ὅτι ὁ κ. **Χ. Καψάλης** ἤθελε θέσει τὴν ὑπογραφήν του ἐπὶ ἐγγράφων τὰ ὅποια φέ-ρουσι πρὸς τῆ ἐπισήμῳ σφραγίδι τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν σφρα-γίδα τῆς ἀκυρότητος.

Λοιπὸν εἰς Λαμίαν ἢ δίκη!

Ἡ 27 Ἰανουαρίου θὰ χαιρετίσῃ ἐνώπιόν μας τοὺς κ. Π. Λέκαν Πρόεδρον τῶν Συνέδρων, καὶ Γ. Παππαδόπουλον Εἰσ-αγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν.

§ § §

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΟΥ

Πρὸς τοὺς νέους Ἀθῆνῆρας γράφω τοῦτό μου τὸ γράμμα
Ποῦ τοὺς ἔπιασε τρομάρα γιὰ τὴ δικοπή μου κάμα
Ὅσοι θέν νὰ μὲ συλλάβουν καὶ κλητήρες κ' ἄστυνόμοι
Ματαιοπονοῦν, γιὰ μένα δὲν εὐρέθηκεν ἀκόμη
Οὔτε θὰ βρεθῆ κανένας, νὰ μπορῆ νὰ μὲ συλλάβῃ
Γιὰτὶ φεύγω ὅσ' ἂν τὴν κάμω, πρὶν καμμιά μὲ καταλάβῃ.

✽

Εἴμ' ἀγέρας, εἶμαι φάσμα, εἶμαι ἐλαφρὸν πτερόν
Κ' ἂν μὲ κυνηγᾷ ὁ Ζῶης, τὸν κακό του τὸν καιρόν,
Κ' ἂν μὲ κυνηγᾷ ὁ Φόν σ' ας, ξεγλιστρῶ, ἐγὼ, σὰ χέλι,
Εἶμαι ὅπου μαύρη μοῖρα διὰ μερικαῖς μὲ στέλλει
Εἴμ' ἀπὸν ἀπ' ὅπου θέλω κ' εἶμαι πανταχοῦ παρών.

Γράγκος ὁ Ἀντεροβγάλτης.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΩ

Ἐξετάσαντες ἐμάθομεν ὠραία πράγματα περὶ τοῦ δια-δόχου, ὡς στρατιώτου, καὶ ἐξ ὧν ὅσων ἐμάθομεν συμπεραί-νομεν ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ ἔχει μέλλον στρατιωτικόν.

Ὅσ' ἂν καὶ ἂν τὸν ἔχουν σπάσει στοὺς χοροὺς καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, αὐτὸς ἐννοεῖ νὰ ἦναι πάντοτε **sur le qui vive**, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Εἶναι πάντοτε παρών, πρωτὶ πρωτὶ, εἰς τὰ παραπήγματα.

Εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι φωτιὰ. Εἰς τὰς πορείας ἀκούρατος.

Ὅσ' ἂν καὶ ἂν τὸν ἀποκαλοῦν, οἱ συνάδελφοί του, **ὕψη-λότατον** τὸν ἀπλοῦν λογαγὸν αὐτόν, ἐκεῖνος καταντᾷ νὰ φαί-νεται **χαμηλότατος**, ἀφοῦ καὶ μέχρι τοῦ νὰ μετέχῃ τοῦ στρα-τιωτικοῦ συσσιτίου καταβαίνει.

Οὕτω πολλάκις τὸν ἀκοῦν νὰ λέγῃ πρὸς συνάδελφόν του :

— Ἐγὼ μὲν πείνα. Ἀργήσαν νὰ μοῦ φέρουν τὸ φατ. Εἶν' ἔτοιμη ἢ σούπα;

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον τρέχει καὶ ρίχνεται τῆς σούπας καὶ δαγκάνει ἠδύπαθῶς τὴν κουραμάναν.

ἀπὸ τοῦ Α, πόσαι ἀπὸ τοῦ Β. Πόσαι σελίδες λήγουσιν εἰς Τ, ἢ εἰς Ε κτλ.

Μετὰ ταῦτα ἐγκατέλειψε τὴν φοβερὰν ταύτην ἐργασίαν καὶ ἐνησχολεῖτο ἐπὶ ἕξ μῆνας κατὰ συνέχειαν νὰ ἀποσυνθέτῃ τὰ ὠρολόγια τῆς οἰκίας του εἰς τὰ τεμάχια, ἐξ ὧν συνίσταν-ται, καὶ νὰ μετρᾷ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ συναρμολογῇ πάλιν ἐκ νέου. Τὴν ἐπιούσαν ἐπανελάμβανε τὸ αὐτὸ ἔργον καὶ οὕτω καθεξῆς ἀνευ διακοπῆς.

Πολλάκις δὲν ἐδέχοντο ἐπισκέπτας : «ὁ κύριος δὲν δύνα-ται νὰ δεχθῆ, διότι ἐνησχολεῖται σπουδαίως». Ὅλοι περιέ-μενον ὅτι ὁ κ. **W.** ὁσονοῦπ' ἂν μέλλει νὰ ἐκδώσῃ ἔργον μεγά-λης ἀξίας. Ἡ σύζυγος τοῦ δυστυχοῦς τούτου πάσχοντος κα-τάρθωσε μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου του νὰ συγκαλύψῃ τὴν μηδαμινότητα αὐτοῦ.

Οἱ **Charcot** καὶ **Magnan** λέγουσιν ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἀσθενεῖς τοῦ εἶδους τούτου ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθ-μίδας τῆς κλίμακος τῶν **ἐκπεφυλισμένων** ἢ **κληρονομικῶν**, τοῦτέστι δὲν ἔχουσιν εἰς μέγαν βαθμὸν συνεσωρευμένον ἐν ἐ-αυτοῖς τὸ παθολογικὸν σπέρμα (**hérédité accumulée**), ἀλλ' εἰσὶν ἐλαφροῦ βαθμοῦ **κληρονομικοὶ** (**simples dégénéres**), πολλοὶ δὲ τούτων εἰσὶν ἀνεπτυγμένοι καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ἔχουσι πληρεστάτην συνείδησιν τῆς θλιβεραῖς καταστάσεώς των, ἀφ' ἧς ζητοῦσιν εἰς μάτην νὰ ἀπαλλαγῶσι. Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ

διάνοια εἶνε διαυγῆς, ὡς ἄλλως εἶνε τοιαύτη εἰς πάσας σχεδὸν τὰς περιπτώσεις, ἃς ἀναφέρομεν ἐνταῦθα (**folie lucide**).

* *

Μία ἄλλη **ποικιλία** συγγενεύουσα μετὰ τῶν προηγουμέ-νων εἶνε ἡ **παρόρμησις ἢ τάσις** πρὸς προφορὰν αἰσχροῦν λέξεων καὶ ὕβρεων, καὶ τὴν ὁποῖαν οἱ γάλλοι ἀπεκάλεσαν **λίαν ἀκα-ταλλήλως** διὰ τοῦ κακοῦ ὄρου : **coprolalgie**, διὰ τὸν λόγον ὅτι συχνάκις ἢ λέξις **merde** ἀπαντᾷ ἐν ταῖς ὕβρεσι τῶν πα-σχόντων ἐκ τῆς μονομανίας ταύτης. Περιεκτικώτερος καὶ ἀρ-μοδιώτερος θὰ ἦτο, νομίζομεν, ὁ ὄρος : **αισχρολαλία**, καθὸ περιλαμβάνον πάντα τὰ εἶδη τῶν ὕβρεων καὶ βωμολογιῶν.

Ἰδοὺ μεταξὺ ἄλλων ἓν παράδειγμα ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ **Saury** καὶ ἀνήκον εἰς τὸν ἰατρὸν **Gilles de la Tourette**.

Ἡ κόρη **X.** εἶχε πατέρα πάσχοντα ἐκ μιμικοῦ σπασμοῦ τοῦ προσώπου. Μία θεία αὐτῆς εἶνε ἡμιπαράφρων, ζῆ ἐν ἀπο-μονώσει καὶ ὑπόκειται εἰς διαφόρους νευρικός διαταράξεις· κατὰ περιόδους πάσχει ἐκ βουλμίας καὶ ἐνίοτε ἀρνεῖται νὰ ὀμιλῇ σιγῶσα ἐκουσίως ἐπὶ περιόδον τινα χρόνου. Ἡ **X.** ἐν ἡλικίᾳ ἤδη **εἰρη** ἐτῶν ἔσχε μιμικὸς σπασμοὺς εἰς τὸ πρόσωπον καὶ σπασμῶδεις συστολὰς τῶν ἄκρων, πολλάκις δὲ ταῦτοχρόνως συνέβαινε νὰ προφέρῃ ὄλιγας ἀκουσίως λέξεις ἀπρεπεῖς καὶ αἰ-σχροῖς. Μετὰ τινα μῆνας τὰ φαινόμενα ταῦτα παρήλθον, ἀλλ' ἐν ἔτος ἀργότερον πάλιν ἐπανελήφθησαν. Συνηθέστερον ἢ ἀσθε-νῆς ἔλεγε τὴν ἀκόλουθον φράσιν : «Φῦγε ! φῦγε ! ἀνόητε !».

Αὐτὰ δ' ἐνθουσιάζουν τοὺς ἀνδρας τοῦ στρατοῦ.
 Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι εἰς τὴν πενθεράν του Γερμανίαν ἔλαβεν αὐτὰ τὰ μαθήματα.
 Ἐκεῖ οἱ βασιλόπαιδες ὅλοι, καὶ πρὶν φορέσουν τὸ στέμμα καὶ ἀφοῦ τὸ φορέσουν ἀκόμη, φέρονται πρὸς τὸν στρατὸν ὡς στρατιῶται καὶ αὐτοὶ, ὡς ἀδελφοὶ καὶ συνάδελφοι.
 Ἔτσι τὸν θέμε τὸν Κροισό μας· ὅσω καὶ ἂν ἤμεθα δημοκράται ἢ τοῦ ἐπιτρέπωμεν νὰ φέρῃ τὸ στέμμα, ἂν ἦναι πάντοτε τοιοῦτος.

Μετὰ τοῦ στρατοῦ στρατιώτης.
 Μετὰ τοῦ λαοῦ, λαός.

Ραμπλαγᾶς.

Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

*Αὐτὸς ὁ μασκαράς, θαρρῶ, ποὺ σὰν Ἄντεροβγάλτης
 Φοβίζει τὰ κορίτσια μας κ' ὡς ἄλλος Ἐφιάλτης
 Στὸν ὕπνο τους, τὰ τυραννεῖ, στὸν ὕπνο τὰ τρομάζει
 Κ' ἔτσι νυκτῶσῃ ἄξαφρα σὰ φάσμα τὰ ξιπλάζει
 Θὰ γὰρ νὰναι κῦπολος ἐρημος φτωχὸς ἀντεροβγάλτης.*

Τραμπούκος.

ΔΙΚΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἡμῶν, ὑπεσχέθημεν νὰ ἀποδείξωμεν τὸ **ἄδικον** καὶ **γελοῖον** τῆς ἀποφάσεως τῶν κ. ἐνόρκων ἐπὶ τῆς δίκης τῶν ὑπαξιωματικῶν.
 Πλείστοι ὅμως τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐν οἷς καὶ πολλοὶ τοῦ νομικοῦ κόσμου, μᾶς παρεκίνησαν νὰ παραιτηθῶμεν τούτου καθόσον οὐδὲν γελοιωδέστερον παρὰ νὰ προσπαθῇ τις ν' ἀποδείξῃ τὴν νύκτα ὡς νύκτα, τὴν ἡμέραν ὡς ἡμέραν, τὸν Σουρὴν ὡς ποιητὴν, τὸν Ἄννινον ὡς γελοιογράφον, τὸν Παγανέλη ὡς μεροληπτῆσαντα εἰς τὴν ἐν λόγῳ δίκην καὶ τὴν γελοίαν καὶ ἄδικον ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων ὡς γελοίαν καὶ ἄδικον.
 Ὅθεν ἔνεκεν τούτου παρητήθημεν ν' ἀναλύσωμεν τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν λεπτομερῶς. Χάριν ὅμως τῶν μὴ παρευρεθέν-

των ἐν τῇ δίκῃ θ' ἀναγράψωμεν ἐν περιλήψει τινὰ, ἀποδεικνύοντα προφανῶς τὴν πρωτοφανῆ διὰ τὰ δικαστικά χρονικά μεροληψίαν τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων Παγανέλη, καὶ τὸ συνεπεῖα ταύτης **ἄδικον** καὶ **γελοῖον** τῆς παρὰ τῶν ἐνόρκων ἐκδοθείσης ἐτυμηγορίας, τῆς ὁποίας εἰς φοβερὸς καλαμποριστῆς ἀντικατέστησε τὸ πρῶτον γράμμα διὰ τοῦ γράμματος Α.
 Καὶ πρῶτον αἱ ἐν λόγῳ πλαστὰ διαταγὰ ἐξεδίδοντο ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου μέχρι τῆς 12 9)βρίου 1887, ἐστέλλοντο δὲ, ὡς ἀναφέρει τὸ κατηγορητήριον καὶ ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος ταύτας ὑπασπιστοῦ τότε τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ νῦν ταγματάρχου καὶ μάρτυρος Δημ. Μικροπούλου, *ἐν φακέλλοις μετ' ἄλλων γρησιῶν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.*

Ὅθεν προφανῶς ἀποδεικνύεται ὅτι κατ' ἀνάγκην ὁ στέλων τὰς πλαστὰς διαταγὰς ἔπρεπε νὰ ὑπηρετῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἄλλ' ὁ κατὰδικασθεὶς λοχίας Πανᾶς (καθόσον περὶ αὐτοῦ καὶ μόνον θὰ ὁμιλήσωμεν, σεβόμενοι τὸ δειδικασμένον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους) ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου διέμεινεν ἐν Αἰγίνῃ ὅπου ὁ λόγος του. Ὅτι τὴν 15ην Αὐγούστου ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα ἠσχολεῖτο μέχρι τῆς 10ης 7βρίου εἰς τὰς ἐξετάσεις πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῷ σχολείῳ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Ὅτι τὴν 12ην 7βρίου ἐτέθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ φρουραρχείου ὅπου ἐξέτισε 150ήμερον πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ ὅτι μόνον τὴν 28ην 7βρίου ἐξελθὼν τῶν φυλακῶν ἀπεσπάσθη παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν, ὅπου διέμεινε μέχρι τῆς 15ης 8βρίου, ἤτοι μόνον 18 ἡμέρας, καθόσον τιμωρηθεὶς καὶ αὐθις παρὰ τοῦ φρουραρχείου διὰ παράπτωμά τι πειθαρχικόν, διέμεινεν ἐν ταῖς φυλακαῖς μέχρι τῆς 1ης 9βρίου, ὅτε καὶ ἐξελθὼν τούτων *επατήθηεν εἰς τὸν λόχον του.*

Πῶς λοιπὸν, κύριοι ἐνορκοὶ, ἠδύνατο οὗτος νὰ συντάσῃ καὶ ἀποστέλλῃ τὰς πλαστὰς διαταγὰς *διὰ τῆς ὑπηρεσίας* μὴ ὄν ἐν αὐτῇ;

Πῶς ὅταν παρεβάλετε (ἐὰν παρεβάλετε, καθόσον ἡμπορεῖ καὶ νὰ τὸ ἐθεωρήσατε περιττὸν) τὰ *ἐπίσημα* περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγραφα, μετὰ τὰς ἡμερομηνίας τῶν πλαστῶν διατα-

ἀκολούθως ὅμως ἐπρόφερε χρονδροσειδεστέρας λέξεις. Ἡ ἀνατροπὴ ἐν τούτοις αὐτῆς ἦν λίαν ἐπιμεμελημένη, καθόσον ἀνήκεν εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν· αἱ συνήθεις ὕβρεις ἦσαν: *«nom de Dieu, foutre, merde κτλ.»* ὕβρεις τῶν κατωτέρων στρωμάτων τοῦ λαοῦ.
 Ὅσακις εὑρίσκοντο πρὸ αὐτῆς ξένα πρόσωπα κατέβαλλε πάσας τὰς δυνάμεις τῆς κλειούσα ἰσχυρῶς τὸ στόμα, ὅπως μὴ διαφύγῃσιν αἱ κακαὶ λέξεις, ἀλλ' ἐνδομύχως ἐπρόφερεν αὐτὰς καὶ ἠκούετο γογγυσμὸς τις συγκεχυμένος. Πάντοτε δὲ ἐξεφωνοῦντο αἱ ὕβρεις ταῦτοχρόνως μετὰ τῶν μυϊκῶν σπασμῶν ὅταν οἱ σπασμοὶ ἔπαυον, ἢ τάσις πρὸς τὴν αἰσχρολογίαν δὲν ὑπῆρχεν.
 Ἐντεῦθεν δύναται τις νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον παραδόξων τούτων φαινομένων. Ὅπως συμβαίνει ἢ παρὰ τὴν θέλησιν σπασμῶδικῆς συστολῆς ἀθροισματὸς τινος μυῶν, τοῦ προσώπου π. χ., τοῦ τραχήλου ἢ τῶν ἄκρων συνεπεῖα τοῦ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐρεθισμοῦ ὠρισμένων τινῶν κινητικῶν κυττάρων, οὕτω καὶ ὁ ἐρεθισμὸς τῶν κυττάρων, ἐν οἷς παράγεται μία ἰδέα μετὰ τῆς συναφοῦς αὐτῇ λέξεως ἢ ἀπ' εὐθείας μόνον αὐτὴ αὐτῇ ἢ λέξις διεγείρει ἔνεκα τῆς σφοδρότητός του ἀνταντακλαστικῶς τὰ ἀνάλογα κινητικὰ κύτταρα (3ος μετωπικὸς γῦρος τοῦ ἐγκεφάλου) τὰ θέτοντα εἰς συστολὴν τοὺς καταλλήλους μῦς τῶν φωνητικῶν ὀργάνων πρὸς προφορὰν τῆς ἀντιστοίχου τῇ ἰδέᾳ λέξεως.
 Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ φαινόμενον εἶναι ἀπλοῦν, ἐν τῇ δευτέρᾳ συνθετώτερον, ἀλλ' ὁ φυσιολογικὸς μηχανισμὸς εἶ-

ναι ὁ αὐτὸς, ἢ ἀνατομικὴ βᾶσις εἶναι ἡ αὐτὴ, μόνον ὡς ἐκ τοῦ διαφόρου ἐντοπισμοῦ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ ἐρεθισμοῦ, φυσικῶ τῷ λόγῳ καὶ τὰ φαινόμενα εἶναι διάφορα· ἐδῶ ἀπλῆ συστολὴ ἑνὸς μυῶς, ἐκεῖ ἀναισθησία, ἀλλαγῶ αἰσθημα ἀδημονίας καὶ ἔκφρασις αὐτοῦ ἀνταντακλαστικῶς πρὸς τὰ ἐκτὸς διὰ τῆς ταχυτέρας συστολῆς τῆς καρδίας ἢ τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν, ἀλλαγῶ δὲ διέγερσις μιᾶς ἰδέας καὶ τῆς στενωῆς μετ' αὐτῆς συνδεομένης λέξεως, ἧτις διὰ τῶν κινητικῶν νεύρων ἐκφράζεται πρὸς τὰ ἐκτὸς, καὶ οὕτω καθεξῆς.
 Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος νεᾶνις ἀργότερον παρέσχε καὶ συμπτώματα *παρορμήσεως* πρὸς ἐπανάληψιν τῶν φωνῶν, ἀς τυγὼν ἤκουε, τοῦθ' ὅπερ καλεῖται *ήχολαλία*, — *écholalie* —, ὡς καὶ πρὸς μίμησιν τῶν κινήσεων, ἀς ἐβλεπεν. Οὕτω ἐσπέραν τινὰ ἠκούσεν ὑλακὴν κυνὸς, καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἀπομιμηθῇται καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν νύκτα τὰς ὑλακὰς τοῦ κυνός. Ἄλλοτε δὲ πάλιν ἰδοῦσα ἐν τινι πανηγύρει ὁμοίωμά τι ἀνθρώπου ἐκ χάρτου κατεσκευασμένον, τὸ ὁποῖον δι' ἐνὸς μηχανισμοῦ ἤνοιγε καὶ ἔκλειε ρυθμικῶς τὸ στόμα, μετ' ὀλίγον κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἐν πλήρει περιπάτῳ ἤρξατο ἀπομιμουμένη τὰς κινήσεις ταύτας ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τὸ στόμα αὐτῆς. Ἡ ἀκουσία αὕτη *παρόρμησις* (*impulsion*) πρὸς μίμησιν ἐξηγεῖ τὰς περιέργους ἐκείνας ἐπιδημίας τῶν ὑστερικῶν καὶ νευροπαθῶν, αἵτινες ἰδίως παρετηρήθησαν συχνάκις κατὰ τὸν μεσαιῶνα ὡς καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Συνέβη ἐνίστε ὁλοκλήρου χωρίου αἱ γυναῖκες νὰ ὑλακῶσιν ὡς κύνες ἢ

γών και με τὰς ἐπ' αὐτῶν σφραγίδας τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ φρουραρχείου ἐξ ὧν ἐμφανίζεται ἀκριβῶς πότε αὐταὶ ἐλήφθησαν δὲν εἶδατε ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς ἐκδόσεως καὶ ἀποστολῆς των ὁ ἐν λόγῳ ἀτυχῆς λοχίας εὐρίσκετο ἄλλοτε μὲν ἐν Αἰγίνῃ, ἄλλοτε δὲ ἐν τῇ φυλακῇ **οὐδέποτε** δὲ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ;

Πῶς δὲν ἀντελήφθητε ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καθόδου τοῦ Πυρρῆ εἰς Πειραιᾶ μεθ' ἐνὸς λοχίου, καὶ τῆς κατὰ τὴν ἐπάνοδον συντάξεως τοῦ πλαστοῦ συμβολαίου, ἤτοι τὴν 24 Αὐγούστου, ὁ λοχίας Πανάς εὐρίσκετο ἐν τῷ σχολεῖν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐξεταζόμενος δι' ἀμφοτέρως τὰς σχολὰς τὴν τε μάχimon, καὶ τὴν οἰκονομικὴν ; Ὅπερ ὅμως καὶ περιττὸν ἀφοῦ καὶ ὁ ταμίας κ. Μακρῆς, ὡς θὰ ἠκούσατε, ἐάν δὲν πάσχητε ἀπὸ κωφότητος, καὶ ὁ Συμβολαιογράφος Βουζιζῆς καὶ ὁ προσυπογράφας ὡς μάτρω εἰς τὸ συμβόλαιον Κυριαζῆς ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσιν ἐν τῷ Πανᾷ τὸν παρουσιασθέντα ἐνώπιόν των τότε, οἱ μὲν δύο τελευταῖοι τὸν μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ ὡς ἱταλὸν Κορβῆνον, ὁ δὲ πρῶτος τὸν μὲ τὴν στολὴν τοῦ λοχίου.

Πῶς κατόπιν ὄλων τούτων τῶν μαρτυριῶν καὶ ἰδίως κατόπιν τῶν τριῶν ἐκθέσεων τῶν πραγματογνωμιῶν καὶ τῆς προφορικῆς μαρτυρίας τοῦ ἐνὸς τούτων, τοῦ καλλιγράφου ἀξιωματικοῦ κ. Βαρθέλλη βεβαιώσαντος μεθ' ὄρκου ὅτι **ἀκραδάντως** βεβαιοῖ ὅτι ὁ πλασιογραφῆσας τὰς διαταγὰς δὲν εἶναι ὁ Πανάς, πῶς, λέγομεν καὶ πάλιν, ἐτολήματε νὰ κηρύξετε τοῦτον ὡς ἐνοχον ;

Πῶς ἐτολήματε ! ναί ! ἀπαντήσατέ μας σὰς ἐρωτῶμεν.

Ἴσως μᾶς εἶπητε ὅτι ὁ Πανάς εἶχε καὶ συνενόχους τοὺς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐργαζομένους ἐτέροισι δύο λοχίας Δαλωνᾶν καὶ Θησῆα. Ἄλλ' αὐτοὺς, ὦ ἀστειοὶ, τοὺς ἠθώσατε ! *Ὄστε . . . ὅστε . . . δὲν εὐρίσκομεν οὐδὲν ὥστε ὅπως ὁ κ. Μπουζιδῆς ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως δὲν εὐρίσκειν οὐδὲν **ἀλλὰ** . . . ἐκτὸς ἐάν καταφύγωμεν εἰς τὰς **ψυχώσεις**.

Ἴσως θὰ μᾶς εἶπητε ὅτι ἐπιστεύσατε τὸν συγκατηγορούμενον τοῦ Πανᾶ λοχίαν Δαλωνᾶ ὄντινα ὁ πρόεδρος ἐν τῇ ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ παρὰ τὸ καθῆκόν του καὶ ἐν μεγίστῳ κυνησῶ σὰς τὸν ἐσύσταινεν ὡς ἀξιοπίστον. Σᾶς συγγαίρομεν. Ἐάν ἐγνωρίζαμεν ὅτι ἡ μαρτυρία ἐνὸς κατηγορουμένου δύνα-

ται, καὶ ἐάν ἐκ τῶν γεγονότων ἀποδειχθῇ ψευδής, νὰ ἐνοχοποιήσῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας ἄλλον τινα, θὰ συνεβουλευόμενον τὸν Πανᾶ νὰ ὑποδείξῃ ὡς πλαστο ράφον τὸν κομψὸν πρόεδρον Παγανέλην, τοῦλάχιστον ἐάν κατεδικάζετο οὗτος ἔστω καὶ ἄθῶος, θὰ προέκυπτεν ὠφέλειά τις τῇ κοινωνίᾳ καθόσον θὰ ἐσώζοντο πολλοὶ ἄλλοι ἀθῶοι μὲν, ἀλλὰ μὴ χαίροντες τὴν εὐνοίαν τοῦ γαλανοφθάλμου προέδρου.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πανᾶ πρὸς τὸν Παπαδημητρόπουλον οὐδόλως θίγομεν, καθόσον δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀπελπιστικώτερον πράγμα ἢ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εὐρέθησαν ἐνοχροὶ λαβόντες ὡς ἐνδείξεις ἢ καὶ ἀπλᾶ τεκμήρια ἐνοχῆς συμβολικᾶς τινος γράσεις ἐμπειροχόμενας εἰς δύο φίλων ἐπιστολάς, καὶ ἀπεγούσας παρασάγγας ὁλοκλήρους ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπονοήσι τὸ σχετιζόμενον μὲ τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀθῶωσις ὅμως τοῦ λοχίου Παπαδημητροπούλου ἐφ' οὗ εὐρέθησαν αἱ ἐπιστολαὶ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἐφθάσατε εἰς τόσον βαθμὸν κυροφότητος καὶ συνεπῶς δὲν τὰς ἐλάθατε καθόλου ὑπ' ὄψιν σας.

Οὕτω δὲ αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ ἐχρησίμευσαν μόνον ἵνα ἀποδείξουν τὴν ἀσέβειαν πρὸς τὸ σύνταγμα τῆς πατρίδος μας, πρὸς τὸ κοινῶνικόν αὐτὸ εὐαγγέλιόν μας, ὡς λίαν προσφυῶς τὸ ἀπεκάλεισεν ὁ εὐφραδῆς καὶ ἐνθους συνήγορος καὶ βουλευτῆς Ἀγαθόηλιθος κ. Γεροκωστόπουλος, τοῦ Ἀντιμοιράρχου Λευκαδίου τῆς παρωδίας τῶν ἀνακριτῶν ἀνακριτοῦ Μάνεση καὶ πρὸ πάντων τοῦ προέδρου Παγανέλη ἐπισημοποιήσαντος οὕτως εἶπεῖν διὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεώς του τὴν ἀσέβειαν ταύτην.

*Ὄστε . . . τὸ ὅστε αὐτὸ τὸ γνωρίζετε ὑμεῖς κ. Ἐνοχροὶ κάλλιον παντὸς ἄλλου. Τὸ ὅστε αὐτὸ εἶναι ἡ πρωτοφανὴς οὐχὶ διὰ πρόεδρον συνέδρων ἀλλὰ καὶ δι' ἀπλοῦν ἰδιώτην, παραποίησης τῆς ἀληθείας, εἰς ὃ κατὰ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ κατέρυγεν ὁ κ. Παγανέλης καὶ δι' ὅπερ διεψεύσθη καὶ ὑπὸ τῶν συνηγόρων καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων ἀκόμη πολλάκις. Σεῖς δὲ (σεῖς οἱ κύριοι 7 οἱ δώσαντες μελαιναν ψῆφον) ἢ ἐν παχυλότητι νοὸς εὐρισκόμενοι ἐξελάθετε τὰ ψεύδη ὡς ἀληθείας, ἢ ὅπερ χειρίστον, ἀνεγνωρίσατε μὲν τὸ ψευδὲς τῶν παραστάσεων τοῦ προέδρου, ἀλλὰ ἐναντίον τοῦ δοθέντος ὄρκου σας καὶ παρὰ τὴν συνείδησίν σας ἐξεδώκατε τὴν ἢν ἐξεδώκατε ἀπόφασιν, θέλοντες δι' οὗς λόγους σεῖς γνωρί-

νὰ ἀπομιμῶνται τὰ μιαιουλίσματα γαλῆς κατ' ἀπομίμησιν μεταδιδόμενα ἀπὸ τῆς πρώτον παθούσης γυναικὸς εἰς τὰς ἄλλας.

Παραδείγματα τελειότερα τοιούτων μιμητῶν ἐν τοῖς κατωτέρω θὰ ἀναφέρωμεν.

* *

Ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Charcot ἔτυχε καὶ ἡμεῖς νὰ ἴδωμεν μίαν περίπτωσιν **αἰσχρολαλίας**. Παῖς δεκαετής, ἀσθενὸς κράσεως, παρουσίαζε κατὰ διαλείμματα συμπτώματα χροεικᾶ, ἢτοι σπασμῶδεις συστολάς τῶν μυῶν τοῦ προσώπου καὶ τῶν ἀκρων. Παρ' αὐτῷ ἡ **αἰσχρολαλία** δὲν ἦτο ἀναπόσπαστος ἀπὸ τῶν σπασμῶν τοῦ σώματος· ἡ αἰσχρὰ λέξις ἐξεφωνεῖτο ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων φαινομένων. Ὁ παῖς αἰφνης ἐπανειλημμένως ἐπρόφερε τὴν λέξιν : « merde ». Ἡμέραν τινὰ ἔτυχε νὰ παρατηρῇ ὄμιλον παίδων ἀπασχολημένων εἰς παιγνίδιον τι ἐν τινι γωνίᾳ μιᾶς ὁδοῦ· αἰφνης ἡ λέξις merde, merde, merde, ἀντηγεῖ ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ἐν ἰσχυρὸν τότε ῥάπισμα δέχεται ἀμέσως ὁ δυστυχῆς πάσχων ἐκ μέρους ἐνὸς ἐκ τῶν παιζόντων ἀγυιοπαίδων παρὰ τῶν ὁποίων βεβαίως δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ περιμεῖνῃ ἰατρικὰς διαγνώσεις.

* *

Μία περίεργος **ποικιλία** τῆς μορφῆς ἐκείνης τῶν ψυχοπαθειῶν, ἣτις καλεῖται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ : **moromaria** τῆς **ἀμφιβολίας**, **délire du doute**, καὶ ἣτις συχνάκις συνυπάρχει μετὰ τοῦ φόβου τοῦ **θλιγείν τὰ ἀντικείμενα**, **délire du toucher**,

εἶνε ἢ ἐξῆς : οἱ πάσχοντες δηλαδὴ ἀμριβάλλοντες περὶ πάντων αἰσθάνονται μεγάλην ἀνακούφισιν καὶ ἀνακτῶσιν εὐθὺς τὴν ἡσυχίαν των, ὅσάκις δευτέρον τι πρόσωπον ἀποφανθῆ κατηγορηματικῶς βεβαιούσιν τὸ γεγονὸς, περὶ οὗ ἀμφιβάλουσι διὸ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ ἄλλου ἀτόμου, τοῦ ὁποίου τὸ καθῆκον συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποφαινῆται ὡς ἀπὸ τρίποδος.

Ὁ Ritti ἀναφέρει περὶ μιᾶς κυρίας, ἣτις ἐφοβεῖτο καὶ ἀμφέβαλλεν, ὅσάκις ἔλεγεν ἢ ἔπραττέ τι, μὴ εἶπεν ἢ ἔπραξε κακῶς· διὸ εἶχε πάντοτε μεθ' ἑαυτῆς ἀτομόν τι, τὸ ὁποῖον ὠφέειλε νὰ ἐπιβεβαίωσιν καὶ ἐπιδοκιμάσῃ τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις αὐτῆς, διότι ἄλλως ἢ ἀνησυχία τῆς θὰ ἦτο ἀφόρητος καὶ ἀτελευτήτος.

* *

« Μία πελάτις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν λέγει ὁ καθηγητῆς Ball, ἦλθε νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ γρασεῖόν μου. Μόλις εἰσελθοῦσα μὲ ἠρώτησεν ἀμέσως, ἀν ἤμην ἐγὼ ὁ ἰατρός· μετὰ τὴν καταφατικὴν ἀπάντησίν μου, δὲν ἐφάνη πεισθεῖσα καὶ διετέλει ἐν ἀμφιβολίᾳ, μοὶ ἐζήτησε δὲ τὴν ἄδειαν νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς, οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούσῃ».

Πολλάκις οἱ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς, λέγει ὁ Ball, ἀφοῦ ἐξαντλήσωσι πάσας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λάβωσιν τὴν δέουσαν ἐπιβεβαίωσιν, πάλιν δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἀμφιβολίας των καὶ

ΔΟΓΧΙΑΙΣ

Ἐκ τῆς δίκης τῶν Λοχιῶν.

Γεροκωστόπουλος.— Τὸ σύταγμα εἶναι τὸ ἐθνικόν μας εὐαγγέλιον, προσέξατε κύριοι ἐνορκοί, μήπως διὰ τῆς ἀποφάσεώς σας ἀντὶ τὴν ἠθικοποίησιν τὴν κοινωνίαν, δώσετε τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς παραβάσεως τοῦ εὐαγγελίου τούτου.

Πρόεδρος.— Οἱ κύριοι ἐνορκοί ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Γεροκωστόπουλος.— *^{*}Ὁχι! ὄχι! Ἡ τήρησις τοῦ συντάγματος δὲν ἀνετέθη εἰς τὸ ἓνα καὶ ἄλλο δικαστήριον ὅπερ νὰ δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν παραβίασιν του ἀνετέθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐλλήνων καὶ οἱ κ. ἐνορκοὶ ὡς Ἕλληνες δὲν θέλουσι λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀντισυνταγματικὴν ἀπόφασιν σας.

Εὐγε! ὦ Ἀχιλλεὺ τοῦ λόγου καὶ τῶν αἰσθημάτων τρίς εὐγε!

^{*}^{*}
Γνωστὸν ὅτι ὁ μάρτυς καὶ πραγματογνώμων καλλιγράφος κ. Βαρβέρης αὐτολεξεί εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Βεβαίῳ μεθ' ὄρκου ὅτι μελετήσας τὰ πλαστὰ ἔγγραφα ἐπὶ ὀλόκληρον ἐξάμηνον ἐσηματίσα ἀκράδαντον πεποθισεν ὅτι ὁ πλαστογραφησῶς δὲν εἶναι ὁ Πανᾶς.

Ἐν τούτοις ὁ πρόεδρος ἐν τῇ ἀνακεφαλαίωσει του λέγει.

— Ἰκούσατε, κύριοι ἐνορκοί, τί σας εἶπεν ὁ μάρτυς κ. Βαρβέρης, σας εἶπεν ὅτι πλησιάζει νὰ σχηματισθῇ πεποθισιν ὅτι ὁ πλαστογραφησῶς δὲν εἶναι ὁ Πανᾶς.

*^{*}
Ὡστε τὸ ἔχω ἀκράδαντον πεποθισιν σημαίνει πλησιάζω νὰ σχηματισθῇ τοιαύτην.

Πρ.— Ὁ λοχιὰς Παπαδημητρόπουλος εἶπεν.

Κατηγορούμενος Παπαδημητρόπουλος (ἐγγειρόμενος). — Δὲν εἶπα αὐτὸ κ. Πρόεδρε ψεύματα.

Πανᾶς (κρατῶν αὐτὸν ἐκ τοῦ βραχίονος). — Δὲν τὸν ἀφίνης νὰ λέγῃ μήπως αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον του ψεῦδος, κάθισε κάτω, ἀδερφέ.

*^{*}
Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐννοεῖτε ἐλέγοντο γεγωνίᾳ τῇ φωνῇ.

^{*}^{*}
Ἴδου καὶ ἐν ἐμφαίνον τὴν τυφλὴν ἐμπάθειαν τοῦ προέδρου.

Ἐπὶ διαστροφῆς τινος τῶν διατυπουμένων εἰς τοὺς ἐνόρκους γεγονότων ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐγείρεται ὁ λοχιὰς Παπαδημητρόπουλος διαμαρτυρούμενος.

Πρ.— Λέγε, τί θέλεις νὰ εἶπῃς πρὸς ὑπεράσπισίν σου.

Πανᾶς.— Νὰ εἶπω καὶ ἐγὼ κ. Πρόεδρε.

Πρ.— Ἐσύ! ἐσύ ὄχι δὲν σοῦ τὸ ἐπιτρέπω.

φαινομένων ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τινὰ περὶ τῶν μιμητῶν, ἥτοι περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὅλως ἀκουσίως μιμοῦνται τὰς χειρονομίας ἢ ἐκφράσεις ἄλλου προσώπου, καὶ ἂν ἀκόμη καταβάλλωσιν ὅλην τὴν δυνάμειν τῆς θελήσεως αὐτῶν ὅπως μὴ πράττωσι τοῦτο.

Ἐν ἐν τῷ Ἑπταπυργίῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐθνικῷ νοσοκομείῳ ὑπῆρχε νοσοκόμος τις, ὅστις ἐμιμεῖτο ἀκουσίως τοὺς μορφασμοὺς ἢ τὰς χειρονομίας, αἱ ὅποια ἐπιτήδεις ἐξετελοῦντο ἐνώπιόν του· ἐὰν ἔφερε τις τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀμέσως ὁ πάσχων ἐμιμεῖτο τὴν κίνησιν· ἐὰν καὶ αἱ δύο χεῖρες ὄφειλον νὰ ἐκτελέσωσι κινήσιν τινὰ, ὁ νοσοκόμος ἐγκατέλειπε τότε τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ τυχὸν ἐκράτει, διὰ νὰ ἀπομιμηθῇ τὴν χειρονομίαν. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ νοσοκόμος οὗτος εἶχε καλῶς καὶ ἐξετέλει ἀνελλιπῶς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ὁὐχὶ σπανίως ἢ μιμητικῆ αὐτῆ ἰδιότητος ἀπαντᾷ παρὰ τοῖς

*^{*}
Ὁ κ. πρόεδρος διαυφισθῆται μαρτυρίαν τινὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Μακρῆ.

Πανᾶς.— Μὲ συγχωρεῖτε κ. πρόεδρε εἶπε.

Πρόεδ.— Δὲν τὸ εἶπε.

Ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου «τὸ εἶπε, τὸ εἶπε.»

Πρόεδ.— Αἱ! καλὰ τὸ εἶπε.

*^{*}
Ὡς καὶ τὰ ἀκροατήρια ἀκόμη, βλέπετε, διέψευδον τὸν πρόεδρον Παγανέλη.

Καὶ ὑπὸ τῶν φίλων του ὅμως καὶ συνηγόρων τοῦ εὐνοουμένου του Δαλωνᾶ διεψεύσθη.

Πρόεδ.— Καθὼς σας εἶπεν ὁ κ. συνήγορος τοῦ Δαλωνᾶ, ὁ Πανᾶς καὶ ὁ Παπαδημητρόπουλος ἐπίεσαν.

Πανᾶς.— (Ἐγγειρόμενος καὶ μὲ ἰσχυρὰν φωνήν.) Τὸ εἶπατε αὐτὸ κύριε Καλφαρέντζο.

Καλφαρ.— Ὁχι!!

*^{*}
Ἐν δὲ τῷ ἀκροατηρίῳ ἤκούοντο οἱ ἑξῆς διάλογοι.

— Κατόπιν τῶσων ψευδῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ καὶ ἠ ἀποφάσις νὰ εἶναι ψεύτικη.

*^{*}
— Μὰ τί διάβολο ἀπὸ ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ Πρόεδρος;

— Μικῶνιος.

— Γηρατὸ καὶ ἡ ἀναίδεια του εἶναι Μικ-όρειος.

— Δὲ λὲς καλλίτερα ὅτι ἴσως εἶναι Μικ-ῶνιος.

*^{*}
— Ἀξίον ἰδίως ὅμως σημειώσεως περὶ τῆς ἐντυπώσεως ἧν ἐνεποίησεν ἢ ἐκδουθεῖσα ἀποφάσις εἶναι τὸ ἑξῆς.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδευούσης τοὺς κατηγορουμένους φρουρᾶς, ἦτο ὁ εὐγενέστατος νέος καὶ ἐκ μιᾶς τῶν καλλιτέρων μας οἰκογενειῶν ἐνοματάρχης Λάζαρος Βρυδούρης ὁ γνωρίζων τόσο καλὰ, νὰ συνδυάζῃ τὸ καθήκον του μὲ τὴν εὐπροσηγορίαν καὶ τὸ εὐγενές.

Ὁ νέος λοιπὸν οὗτος ἐνοματάρχης ὁ παραστάς σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν δίκην ἐδίσταζεν ἂν πρέπη νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Πανᾶν εἰς τὰς φυλακάς.

Τόσην ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἡ ἀδίκος αὐτῆ ἀπόφασις εἰς τὸν εὐγενῆ στρατιώτην, ὅστε ἀμφέβαλλε περὶ τοῦ ἀληθοῦς ταύτης.

*^{*}
Ὅτε δὲ ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθουν ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ὁ Πανᾶς εἶπε.

— Μωρ' ἐδῶ μέσα εἶναι θεοσκότεινα.

Εἰς ἐκ τῶν πρὸ τῆς θύρας ἱσταμένων τοῦ ἀπήνησε.

— Δὲν ἐπέριεπατε τὰ φῶτα τοῦ Παγανέλη νὰ φωτισθῆτε ἐνῶ ἄλλος στιχουργός, φαίνεται, ἐψιθύριζεν:

*^{*}
ὦ! Θέμις ὦ ἀγνή θεά σέ κίνανε κουρέλι

Ἀφοῦ ἔστα χέρια σ' ἔρριξαν ὡς καὶ τοῦ Παγανέλη.

Ἐπέριεπε.

κυρίως ἐκπεφυλισμένοις, παρὰ τοῖς βλαξί τούτέστι (idiots), καὶ τοῖς μωροῖς (imbéciles). Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρετηρήσαμεν τοῦτο εἰς ἓνα βλάκα πάσχοντα συνάμα καὶ ἐκ χορσίας. Ἐὰν ἐτίθετό τις ἐνώπιόν του καὶ ἐπίστα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ μορφασμοῦ τινος ἢ χειρονομίας, ὁ πάσχων πᾶσας σχεδὸν τὰς χειρονομίας ἐμιμεῖτο ὅλως ἀνακλαστικῶς.

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ἀπαξ ἔτι κατάδηλον γίγνεται ὅτι βλακία, χορεικὴ ἢ ἄλλα νευρικὰ φαινόμενα, μορομαρτία μετὰ παρορμήσεων ἢ ἄλλων ἐμμόνων ἰδεῶν (idées fixes—obsessions), ἐξ ὧν πλείστα ὅσα παραδείγματα ἐνταῦθα κπερθέσαμεν, μιμητικαὶ παρορμήσεις καὶ διάφοροι ἄλλαι μεμονωμένα ψυχικὰ ἀνωμαλίας, ἀποτελοῦσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νόσον ἢ μᾶλλον παθολογικὴν καταστάσιν, μίαν καὶ τὴν (*Ἐπεταὶ τὸ τέλος).